

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Em/6/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112230454
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Steinsdorferová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6112230454.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci oprávneného X.. S. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Ž. R. H., S.H. XX proti povinnej X.. Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. D., T. XXXX/XX, v konaní o výkon rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/363/2009- 92 zo dňa 30. 03. 2011, ktorým bol upravený styk oprávneného s maloletou J. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom u povinnej, v konaní zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia **z a m i e t a .**

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov výkonu rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený (otec maloletého dieťaťa) sa podaným návrhom domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30. 03. 2011, ktorým bol upravený jeho styk s maloletou. V návrhu uviedol, že dňa 01. 12. 2012 v sobotu párnny týždeň si mal prevziať maloletú, ale deň predtým mu povinná (matka maloletej) poslala mail, v ktorom bolo okrem iného uvedené, že maloletá absolvovala 11 odborných vyšetrení, nakoľko mala bolesti v stehennom svale. V dňoch od 25. 11. 2012 do 29. 11. 2012 bola maloletá hospitalizovaná, pričom záver hospitalizácie znel pozorovanie pri podozrení na nervové choroby. Maloletá má nariadený kľudový režim do 02. 12. 2012, ktorý bude prebiehať v domácom prostredí. Oprávnený k mailu povinnej uviedol, že povinná ho neinformovala o hospitalizácii maloletej a tým porušila rozsudok v časti povinnosti povinnej informovať ho o zdravotnom stave maloletej. Dňa 30. 11. 2012 sa telefonicky kontaktoval s neurologičkou maloletej K.. V. a podľa jej názoru zdravotný stav maloletej v žiadnom prípade nebránil styku s rodičom. Lekárka tiež uviedla, že povinná si pri prepúšťaní maloletej z nemocnice vyžiadala od ošetrojúcej lekárky, aby do správy uviedla, že sa maloletá nesmie stretávať s otcom, čo však lekárka odmietla. Ďalej poznamenal, že vzhľadom na vyjadrenie lekárky, dňa 30.11.2012 povinnej napísal, že zdravotný stav maloletej nebráni styku s ním a kľudový režim maloletej zabezpečí u neho doma. Dňa 01. 12. 2012 sa dostavil na adresu pobytu povinnej, aby si maloletú prevzal. Povinná ho do bytu nevpustila a keď jej zavolať na mobil, oznámila mu, že maloletá bude v domácej liečbe u nej. Povinný ďalej konštatoval, že bežná choroba maloletého dieťaťa nie je dôvodom pre nevykonanie styku s dieťaťom. Záverom uviedol, že sa blížila Vianoce a bol by nerád, aby sa zopakoval scenár z posledných troch rokov, keď mu povinná opakovane bránila v styku s maloletou z dôvodu choroby. Dňa 20. 02. 2013 oprávnený zaslal súdu oznámenie o opakovanom svojvoľnom porušení, pričom uviedol, že povinná mu neumožnila styk s maloletou dňa 09. 02. 2013 napriek jeho upozorneniu, že určite nejde o zdravotný stav maloletej, ktorý bráni v jeho styku s maloletou. Povinná mu zaslala mail, v ktorom mu oznámila, že jeho styk s maloletou nebude zrealizovaný cez víkend 09. 02. 2013 až 10. 02. 2013 z dôvodu choroby maloletej, ktorá má od 03. 02. 2013 chrípku a je v domácom liečení do 10. 02. 2013. Na uvedený mail reagoval tak, že takáto choroba (chrípka) nebráni styku maloletej, ktorá v danom štádiu zvládne aj prevoz do Žiaru bez problémov, keď už zvládla prevoz k rodičom povinnej, kde sa liečila a to v úvodnom štádiu chrípky, kedy na tom bola najhoršie. Navrhol povinnej náhradný termín stretnutia. Povinná mu dňa 08. 02. 2013 oznámila, že maloletá zostáva s ňou

v domácej opatere. Oprávnený ďalej uviedol, že predmetná choroba nebránila povinnej v návšteve jej rodičov, kde sa maloletá zdržiavala. Aj potvrdenie pochádza od lekárky zo Žiaru nad Hronom. Určite jej preto nemohla brániť v stretnutí s ním od 08. 02. 2013 do 09. 02. 2013, keďže 10. 02. 2013 už išla do školy. Dňa 08. 02. 2013 sa dostavil na adresu pobytu povinnej, tá ho však do bytu nevpustila (telefón bol vypnutý). Oprávnený v závere navrhol, aby súd ako náhradu za oba úmyselne zmarené styky určil náhradné termíny, v priebehu konania však od tohto návrhu upustil. Oprávnený ďalej v priebehu výkonu rozhodnutia opakovane súdu oznámil svojvoľné porušenie a zmarenie jeho styku s maloletou a to v dňoch 09. 03. 2013, 20. 04. 2013 a 21. 09. 2013.

K nerealizácii styku s maloletou dňa 09. 03. 2013 oprávnený uviedol, že v tento deň sa dostavil na adresu súčasného pobytu maloletej. Maloletá nastúpila do auta a on začal nakladať batožinu. Povinná následne začala kričať, že maloletá s ním nechce ísť a plače, čo nebola pravda, maloletá sedela v aute úplne pokojná a vôbec neplakala. Povinná začala opakovane maloletú nabádať, aby vystúpila z auta, čo ona neurobila. Na tretí raz povinná otvorila dvere a maloletú vytiahla z auta von. Vzhľadom na prítomnosť maloletej sa rozhodol nehrotiť situáciu a vrátil povinnej batožinu. Následne išiel na políciu, kde sa v prítomnosti príslušnej policajtky pokúsil telefonicky spojiť s povinnou. Až po tomto telefonáte sa povinná rozhodla maloletú oprávnenému odovzdať, asi tak o 11:30 hod.

K neuskutočneniu styku s maloletou dňa 20. 04. 2013 uviedol, že v ten deň sa dostavil na adresu pobytu maloletej, kde čakal pred bytovým domom. Povinnej poslal sms, že je pred domom, a asi o 10 minút vyšiel z bytového domu nový partner povinnej a povedal mu, že má ísť pre maloletú do bytu. Nakoľko povinná sa mu v minulosti vyhrážala, nechcel ísť do bytu povinnej sám a požiadal o asistenciu svojho brata. Volal aj na políciu, ale tá asistenciu pri odovzdávaní maloletej odmietla. Keď brat prišiel asi o 12,30 hod. šli pred byt povinnej, maloletá bola v domácom úbore, nepobalená, neprichystaná a povedala mu, že s ním nejde. Z dôvodu nevyhrotenia situácie s bratom odišli. Ďalej poukázal na správu zo sociálneho zisťovania, v ktorej maloletá uviedla, že po styku s ním neplakala, ani nerevala, ani nekričala a podľa jeho názoru, ako si povinná zistila, že maloletá ju usvedčila z klamstva o vymyslených nočných morách, plačoch po návratoch z víkendov s ním, a že maloletá uviedla, že s ním chce tráviť viac času, musela maloletá zažiť doslova „peklo“. Podľa jeho názoru je nemysliteľné, že za necelý mesiac od sociálneho zisťovania nastala u maloletej zrazu taká zmena, že na neho úplne zanevrela a nechce sa s ním stretávať. Evidentne ide o obrovský nátlak povinnej a jej partnera vyvíjaný na maloletú. Uviedol, že povinná svojím konaním narúša zdravý psychický vývoj maloletej.

K neuskutočneniu styku s maloletou dňa 21. 09. 2013 uviedol, že v tento deň sa dostavil do Banskej Bystrice na adresu bydliska maloletej. Po príchode zazvonil na bytový zvonček, nikto sa však neozval, ani neotvoril vchodové dvere. Opakovane sa pokúšal telefonicky kontaktovať povinnú, ale bezvýsledne. Následne šiel celú situáciu ohlásiť na políciu. Svedkom opisovanej situácie bol S.. D., jeho právny zástupca.

Súd s poukazom na § 272 ods. 3 OSP vyzval povinnú, aby sa dobrovoľne podrobila rozhodnutiu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10P/363/2009-92 zo dňa 30. 03. 2011, právoplatného a vykonateľného dňa 24. 06. 2011, ktorým bol upravený styk oprávneného s maloletou. V predmetnej výzve súd upozornil povinnú na následky dobrovoľného nerešpektovania súdneho rozhodnutia, kedy jej môže byť uložená pokuta až do výšky 200 Eur, nariadené zastavenie vyplácania rodinných prídavkov, prípadne nariadenie odňatia dieťaťa, pričom povinná bola upozornená, že svojím konaním sa môže dopustiť i trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Zároveň bola povinná upozornená, že v prípade nariadenia výkonu rozhodnutia, bude znášať trovy výkonu rozhodnutia. Povinná predmetnú výzvu prevzala dňa 18. 03. 2013.

Povinná vo svojom vyjadrení viedla, že tvrdenia oprávneného o tom, že už tretie Vianoce sa obáva, že neuvidí svoju dcéru sú účelové a vymyslené, pretože styk počas vianočných sviatkov v roku 2010, 2011, 2012 prebiehal v súlade s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím o úprave styku oprávneného s maloletou. Poznamenala, že oprávnený pozabudol, že v roku 2012 vôbec nerešpektoval rozsudok a počas veľkonočných sviatkov jej maloletú nepriniesol. Obáva sa, že podobný scenár sa bude opakovať. Podotkla, že oprávnený opätovne zavádza a klame, nakoľko sa sťažoval na Detskú fakultnú nemocnicu

v Banskej Bystrici na K.. H. a jeho sťažnosť bola zamietnutá ako nedôvodná. Nemocnica neporušila žiadne pravidlá pri informovaní oprávneného a dodržala zákonný postup, kedy oprávnenému podala rovnaké informácie ako povinnej. Podotkla, že MUDr. V. nikdy nepodala také informácie ako oprávnený uvádza a sú výsledkom jeho fantázie. Nikdy neprebehol žiadny výsluch MUDr. V. a k tejto problematike sa vyjadrila v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5P 179/2012. K otázke zmareného styku v decembri 2012 uviedla, že maloletá bola v dňoch 25. 11. 2012 až 28. 11. 2012 hospitalizovaná, pričom v mesiacoch október až december absolvovala 15 odborných vyšetrení z dôvodu bolesti nôh v oblasti bedrovej a krížovej. Oprávnený ani jeden raz neprejavil záujem, aby navštívil vyšetrenie s maloletou. Záver všetkých vyšetrení bol, že maloletá nemá fyzické problémy, ale psychosomatické a na radu lekárov jej bolo doporučené, aby maloletá mala absolútny pokoj a kľudový režim v domácom prostredí. Maloletá veľmi psychicky vynervovaná a odmietala ísť na styk s oprávneným. V prípade, že by sa styk zrealizoval, nervovo by sa zrútila a zodpovednosť za jej stav nesie ona. Ďalej podotkla, že maloletá sa aj po návrate z nemocnice sťažovala na bolesti nôh, čo pripisovala syndrómu hypermobility, ktorý sa prejavuje pri zvýšenej psychickej záťaži alebo svalovom napätí. Poznamenala, že sa obávala, že po víkend, kde bude maloletá neúmerne psychicky zaťažovaná, sa jej opätovne vrátia bolesti nôh. Nakoľko bola maloletá vo veľmi zlom psychickom stave, čo sa píše aj v závere lekárskej správy, nerealizoval sa styk v dňoch 01. 12. až 02. 12. 2012, lebo maloletá potrebovala pokoj a nie ďalší stres. Podotkla, že na radu lekárov začala kritickú situáciu riešiť a podala na súd návrh na zákaz styku oprávneného s maloletou. Podľa jej vyjadrenia ide o zdravie maloletej a dobrý psychický stav. Po ukončení hospitalizácie maloletej, táto mala znovu bolesti a preto museli dňa 03. 12. 2012 absolvovať rehabilitačné vyšetrenie a dňa 07. 12. 2012 neurologické vyšetrenie.

K nerealizácii styku dňa 09. 02. 2013 povinná uviedla, že dňa 03. 02. 2013 bola na návšteve u svojich rodičov v Žiari nad Hronom, kde sa maloletá začala sťažovať na bolesti tela a kašeľ. Maloletú dala vyšetriť na lekárskej pohotovostnej službe v Žiari nad Hronom, kde bola skonštatovaná choroba s domácou liečbou od 03. 02. 2013 do 10. 02. 2013. Maloletá z uvedeného dôvodu nebola na styku s oprávneným v tomto termíne. Maloletá v čase od 04. 02. 2013 do 08. 02. 2013 nebola ani v škole.

K realizácii styku dňa 09. 03. 2013 povinná uviedla, že ten prebehol v zmysle právoplatného rozhodnutia. Oprávnený si prišiel pre maloletú, pričom táto plakala, kričala, nechcela ísť s ním. Plakala aj v aute, kde kopala do sedadla. V takom stave ju preto vybrala z auta. Maloletá napokon na styk šla o 11,10 hod., kedy ju povinná prosila, aby šla. Maloletá uviedla, že pôjde, ale pod podmienkou, že si môže zobrať mobilný telefón. Oprávnený jej telefón odobral a odmietal s ňou akúkoľvek komunikáciu, keď jej maloletá volala. Dňa 09. 03. 2013 sa podľa vyjadrenia povinnej styk realizoval.

K realizácii styku dňa 20. 04. 2013 povinná uviedla, že dňa 25. 03. 2013 bola na ÚPSVaR BB upozornená na dodržiavanie rozsudku pri odovzdávaní maloletej pred bytom nie pred vchodom. Dňa 20. 04. 2013 pripravila maloletú a pred bytom čakala na oprávneného. Keď nechodil, kontaktovala ho, aby si prišiel hore pre maloletú, čo odmietol. Následne upovedomila políciu. Príslušníci polície videli, že maloletá je prichystaná na styk a v tichosti čakali na oprávneného, ktorý neprišiel. Oprávnený následne prišiel o 12,45 hod. v sprievode svojho brata. Maloletá kričala, utekala a odmietla s oprávneným odísť. Oprávnený potom odišiel. Maloletá mala hnissavú angínu a do 27. 04. 2013 bola s ňou na OČR.

K termínu styku dňa 21. 09. 2013 povinná oznámila, že dňa 18. 09. 2013 oprávneného aj jeho právneho zástupcu informovala 2 dni vopred doporučeným listom, že nebude zrealizovaný styk. Právneho zástupcu informovala aj mailom. Oprávnený podľa jej názoru vedel, že nebude realizovaný jeho styk s maloletou z dôvodu, že ide na regeneračnú dovolenku v dňoch od 20. 09. 2013 do 22. 09. 2013. Z toho dôvodu bolo zrušené aj sedenie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica (ďalej len „ÚPSVaR BB“), ktoré bolo vopred naplánované a presunuté na iný termín. Podľa jej vyjadrenia oprávnený list účelovo neprebral a obdobne sa zachoval aj právny zástupca. Dňa 24. 09. 2013 sa jej doporučená zásielka vrátila späť. Ďalej uviedla, že ako matka dieťaťa z dôvodu, že jej v lete oprávnený nevymenil týždne dovolenky, nemala možnosť ísť na žiadnu dovolenku. Dovolenka maloletej pomohla a zlepšila jej psychický stav, ktorý je poznačený. Oprávnenému by poskytla bez problémov náhradný termín, ale on neprejavil vôbec záujem, podal na ňu trestné oznámenie a požaduje pokutu. Nejde mu o maloletú, ale o osobné vyrovnávanie si osobných sporov. Oprávnený sa jej opätovne vyhrážal odobratím

maloletej a políciou. Takéto vynucovanie si hrubej sily u maloletej vyvoláva úzkosť a maloletá odmieta chodiť za takýchto podmienok oprávnenému. Záverom uviedla, že rešpektuje právo oprávneného na styk s maloletou, ale stačilo sa len dohodnúť na výmene víkendov, čo ale v súčasnej dobe nie je možné, nakoľko vzťahy medzi nimi sú hlboko narušené.

Súd v zmysle § 272 ods. 5 OSP požiadal o spoluprácu a súčinnosť orgán sociálnoprávnej ochrany detí a mládeže - ÚPSVaR BB pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa povinnej právoplatnému rozhodnutiu súdu. V rámci sociálneho zisťovania dňa 25. 03. 2013 kolízny opatrovník vykonal pohovor s povinnou, kde povinná uviedla, že pri odovzdávaní maloletej na styk s oprávneným bývajú problémy. Oprávnený si maloletú preberá nie pred bytom povinnej, ale pred bytovým domom. Maloletá je vždy na styk s oprávneným prichystaná, ale plače a odmieta s ním ísť. Styk s oprávneným sa nerealizoval len dva krát, jeden krát bola maloletá chorá, druhý krát bola hospitalizovaná. Povinná náhradný termín oprávnenému neposkytla. Povinná pri pohovore ďalej uviedla, že problémy bývajú s maloletou aj po návrate, čo bolo aj po poslednom stretnutí, kedy maloletá vyvádza, kričala a musela ju dávať dokopy dve hodiny. Maloletá k oprávnenému nechce chodiť, stále má problém s hygienou. Povinná ďalej uviedla, že z jej strany nebude žiadny problém pri realizácii styku, ale má obavu o duševné zdravie maloletej, ktorá odmieta chodiť k oprávnenému.

Kolízny opatrovník vykonal aj pohovor s maloletou, ktorá uviedla, že naposledy boli s ocinom v Bratislave, na výlete na autíčkach a na návšteve u nejakej tety. Uviedla, že po návrate od oprávneného nerevala, ani nekričala ani neplakala. Vadí jej, keď ju oprávnený čistí. Ďalej poznamenala, že by bola rada, ak by sa jej oprávnený viac venoval. Občas chodia na výlety, aj sa hrajú, ale je to málo.

Podľa § 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 272 ods. 3 OSP pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa odseku 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa § 272 ods. 5 OSP súd je oprávnený pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a o poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov najmä v mieste pobytu dieťaťa alebo v mieste, kde sa dieťa zdržiava, v škole alebo u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

Podľa § 273 ods. 1 OSP, ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie podľa § 272, pokutu vo výške 200 eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane. Výnos pokút je príjmom štátneho rozpočtu.

Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletých je v prvom rade viesť povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo súdneho rozhodnutia plnil dobrovoľne. Pred nariadením výkonu rozhodnutia súd písomne vyzve toho, kto neplní dobrovoľne súdne rozhodnutie, aby sa súdnemu rozhodnutiu dobrovoľne podrobil. Až keď zostane táto výzva bezvýsledná, ukladá súd povinnému postupne pokuty, prípadne v súčasnosti zariadi zastavenie výplaty rodičovského príspevku, či prídavkov na deti, príp. zariadi odňatie dieťaťa. Súd pri rozhodovaní má totiž v prvom rade na zreteli záujem dieťaťa a podľa názoru súdu by tento záujem mali sledovať aj obaja rodičia a dbať, aby dieťa nebolo vystavované neprimeranému stresu.

V danej veci sa oprávnený domáha výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10P/363/20109-92 zo dňa 30. 03. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. č. k. 13CoP/37/2011-123 zo dňa 14. 06. 2011 právoplatným a vykonateľným do výrokov o úprave styku dňa 24. 06. 2011, ktorým súd okrem iného zmenil rozvodový rozsudok do výrokov o úprave styku tak, že oprávnený je oprávnený stretávať sa s maloletou:

- každý párny týždeň v mesiaci v čase od soboty od 10,00 hod. do nedele do 17,00 hod. s tým, že maloletú si prevezme v stanovenom čase pred bytom matky a po ukončení styku na tom istom mieste pred bytom matky ju odovzdá,

- počas letných prázdnin v mesiaci júl tretí a štvrtý týždeň, v mesiaci august druhý a tretí týždeň s tým, že maloletú si prevezme pred bytom matky o 10,00 hod. a po ukončení styku na tom istom mieste o 17,00 hod. pred bytom matky ju odovzdá,

- počas veľkonočných sviatkov od piatku od 16,00 hod. do soboty do 17,00 hod. s tým, že maloletú si prevezme pred bytom matky a po ukončení styku na tom istom mieste pred bytom matky ju odovzdá,

- počas vianočných sviatkov v každom párnom kalendárnom roku od 26. 12. od 10,00 hod. do 28. 12. do 17,00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 31. 12. od 09,00 hod. do 01. 01. nasledujúceho kalendárneho roku do 17,00 hod. s tým, že maloletú si prevezme pred bytom matky a na tom istom mieste po ukončení styku pred bytom matky ju odovzdá.

Obom rodičom bola predmetným rozsudkom uložená povinnosť oznamovať si navzájom najneskôr dva dni vopred dôvod, pre ktorý sa styk v súdom upravenom termíne nemôže realizovať. Oprávnenej bola uložená povinnosť písomne informovať povinného o dennom režime maloletej, jej stravovacích návykoch, zdravotnom stave, hygienických návykoch a o podstatných skutočnostiach týkajúcich sa maloletej pri odovzdávaní maloletej na styk v súdom určenom termíne, povinnosť vydať maloletú povinnému na styk, riadne a včas ho pripraviť a styk povinnému s maloletou umožniť. Predmetným rozsudkom ďalej súd určil, že povinný je oprávnený a povinný maloletú v stanovenom čase prevziať pred bytom matky a po ukončení styku v stanovenom čase na tom istom mieste pred bytom matky maloletú odovzdať.

Po podaní návrhu súd v zmysle § 272 ods. 3 OSP vyzval povinnú, aby sa dobrovoľne podrobila súdnemu rozhodnutiu. Súd požiadal aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a mládeže o poskytnutie súčinnosti pri výkone súdneho rozhodnutia o úprave styku, aby povinnú viedli k dobrovoľnému plneniu súdneho rozhodnutia. Napriek výzve súdu povinnej, (prevzatej dňa 18. 03. 2013) oprávnený naďalej vo svojich vyjadreniach poukazoval na skutočnosť, že povinná nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, pričom po doručení výzvy povinnej spornými dátumami realizácie, resp. nerealizácie styku oprávneného s maloletou boli termíny v dňoch 20. 04. 2013 a 21. 09. 2013. Z vyjadrení oboch rodičov maloletej je zrejmé, že v ostatných termínoch prebiehal styk oprávneného s maloletou v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že na tunajšom súde prebieha pod sp. zn. 32P/109/2013 konanie o zmenu výchovného prostredia maloletej, v ktorom sa povinný domáhal zverenia maloletej do striedavej starostlivosti oboch rodičov. V priebehu konania obaja rodičia maloletej navštevovali Referát poradensko-psychologických služieb na ÚPSVaR v Banskej Bystrici. Na dotaz súdu oprávnený uviedol, že od posledného pojednávania sa situácia pri preberaní maloletej výrazným spôsobom zlepšila. Podotkol že pevne verí, že sa nejedná len o dočasnú zmenu, resp. len dôsledok toho, že si v deň styku preberá maloletú v prítomnosti jeho právneho zástupcu JUDr. Boroňa, ale o zmenu trvalú, ku ktorej prispelo posledné pojednávanie. Povinná na dotaz súdu uviedla, že sa zúčastňuje pravidelne stretnutí na referáte a styk sa realizuje podľa právoplatného rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 20. 04. 2013 sa nerealizoval styk oprávneného s maloletou. Z vyjadrení oboch rodičov je nesporné, že oprávnený sa dostavil do miesta bydliska maloletej, ale k realizácii styku s maloletou neprišlo z dôvodu rozporu medzi rodičmi maloletej ohľadom miesta prevzatia maloletej. Oprávnený čakal pred bytovým domom na maloletú, ale povinná

oprávneného žiadala o prevzatie maloletej pred jej bytom. K miestu prevzatia a odovzdania maloletej súd poznamenáva, že aby rozsudok v časti o úprave styku oprávneného rodiča s maloletým dieťaťom bol vykonateľný, je potrebné vo výroku rozhodnutia presne určiť deň, hodinu a miesto prevzatia a odovzdania dieťaťa, vrátane povinnosti dieťa pripraviť a odovzdať rodičovi oprávnenému na styk, pričom je deň, čas a miesto odovzdania dieťaťa, sú povinní dodržiavať presne obaja rodičia. Tak ako sú upravené v rozhodnutí. V danom prípade súd súhlasí s tvrdením povinnej, že miesto prevzatia a odovzdania maloletej je v právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí, ktoré je podkladom pre výkon rozhodnutia, určené pred bytom povinnej. Oprávnený je preto povinný maloleťu preberať nie pred bytovým domom, ale pred bytom povinnej. Zo správy Krajského riaditeľstva Policajného zboru Banská Bystrica, odboru poriadkovej polície zo dňa 13. 05. 2013 súd zistil, že dňa 20. 04. 2013 o 10:15 hod. sa na preverenie oznámenia povinnej hliadka dostavila do miesta bydliska maloletej, pričom hliadka komunikovala s povinnou pred dvermi bytu, kde dvere do bytu boli otvorené a na chodbe sedela oblečená a zbalená maloleťá pripravená na návštevu oprávneného. Z predmetnej správy mal súd preukázané, že povinná riadne a včas pripravila maloleťu na styk s oprávneným, maloleťá bola v čase určenom súdnym rozhodnutím (10,00hod.) oblečená, pripravená na styk s oprávneným. Skutočnosť, že oprávnený mal obavu ísť pred byt povinnej a potreboval si najskôr zabezpečiť svedka pri preberaní maloletej nemôže ísť v danom prípade na ťarchu povinnej.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že dňa 21. 09. 2013 sa neuskutočnil styk oprávneného s maloleťou z dôvodu, že povinná bola s maloleťou na dovolenke. V tejto súvislosti musí súd opätovne dôrazne konštatovať, že v prípade, ak je styk jedného z rodičov upravený právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu, sú obaja rodičia povinní rozhodnutie plne rešpektovať. Znamená to, že povinná nemôže svojvoľne v čase, keď má oprávnený právo na styk s maloleťou určiť, že pôjde s maloleťou na dovolenku a potom uvedenú skutočnosť len oznámiť oprávnenému. Súd súhlasí s povinnou, že oznámila oprávnenému vopred, že styk s maloleťou sa neuskutoční, ale súd je toho názoru, že v danom prípade, ak povinná chcela ísť v čase, keď má oprávnený právo na styk s maloleťou na dovolenku, mala s oprávneným túto skutočnosť prekonzultovať ešte pred objednaním dovolenky. V prípade, ak by oprávnený s tým nesúhlasil, povinná mala rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a dovolenku si na termín styku oprávneného s maloleťou nenaplánovať. Súd sa nestotožňuje s vyjadreniami povinnej, že oprávnený jej v lete nechcel vymeniť týždne dovolenky a preto nemala možnosť ísť na žiadnu dovolenku. Podľa právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu má oprávnený právo na styk s maloleťou počas letných prázdnin v mesiaci júl tretí a štvrtý týždeň a v mesiaci august druhý a tretí týždeň, teda mala počas letných prázdnin, resp. septembrových víkendov, kedy nemal oprávnený upravený styk s maloleťou dosť času na možnosť naplánovania si dovolenky. Súd sa taktiež nestotožnil s vyjadrením povinnej, že by poskytla bez problémov náhradný termín oprávnenému, ale on neprejavil vôbec záujem. V danom prípade, keďže povinná si naplánovala dovolenku v čase úpravy styku oprávneného s maloleťou, mala ona ponúknuť oprávnenému náhradný termín styku s maloleťou. Súd na základe uvedeného musí konštatovať, že napriek skutočnosti, že povinná oznámila povinnému aj jeho právnomu zástupcovi dôvod neuskutočnenia styku s maloleťou, svojvoľne nerešpektovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. A keďže v tomto prípade sa nerealizoval styk oprávneného s dieťaťom z dôvodu na strane povinnej, má oprávnený právo na náhradný čas.

Celkovo v konaní súd musí konštatovať, že medzi rodičmi maloletej sú veľmi narušené a rozvrátené vzťahy, kedy je veľmi ťažké bez pomoci odborníkov z oblasti psychológie predpokladať a očakávať ich zlepšenie. Súd poukazuje na správy o poradenskopsychologickom procese, ktorého sa obaja rodičia zúčastnili a z ktorých vyplýva, že medzi rodičmi panuje silne konfliktná atmosféra, ktorá výrazne sťažuje až blokuje rozhovor, ktorý by zvyšoval porozumenie a umožňoval riešenie dôležitých rodinných otázok. Napriek tvrdeniam rodičov o snahe hľadať dohodu, vzájomné silne negatívne postoje vyladenie blokovalo schopnosť pripustiť čo len minimálne ústretové kroky. Silné napätie v ich vzťahu je závažným zdrojom psychickej traumatizácie dieťaťa. Aj v konaní o výkon rozhodnutia rodičia maloletych detí vyjadrili na situácie, ktoré sa stali, diametrálne odlišné názory a postoje. Okrem spoločného tvrdenia, že psychický vývoj maloletej je ohrozený, majú na všetko odlišné názory, navzájom sa podozrievajú, osočujú, vinia jeden druhého z ubližovania maloletej a snažia sa dokazovať, kto má pravdu. Ich vzťah je poznačený podozrievaním, napätím a zlou komunikáciou. Z dôvodu nedostatočnej komunikácie si vytvárajú domnienky a len svoje názory a tvrdenia považujú za tie správne. Potvrdením hlbokého narušenia vzájomných vzťahov rodičov je aj skutočnosť, že na tunajšom súde prebiehajú dve konania

o výkon rozhodnutia, v ktorých sa obaja rodičia navzájom domáhajú voči druhému nariadenia výkonu rozhodnutia, pretože ten ktorý rodič nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Súd preto apeluje na obidvoch rodičov, že prvoradý je záujem dieťaťa na zdravom psychickom a fyzickom vývoji, ktorý musia obaja rodičia rešpektovať. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že maloletá nie je ich majetkom a ani jeden z nich si nemôže uzurpovať právo rozhodovať sám o nej svojvoľne. Obaja rodičia maloletej by mali citlivo reagovať na potreby maloletej, brať ohľad na jej záujem, nezaťahovať ju do svojich osobných sporov a nevyužívať ju ako prostriedok pomsty alebo vydierania. Súdu neuniklo pozornosti, že sama maloletá vo svojej výpovedi uviedla, že po styku s oprávneným neplakala, nereval, nekričala, hoci povinná popisovala po styku maloletej s oprávneným situáciu tak, že maloletá vyvádza a kričala. Súd preto apeluje na povinnú, že tým, že má maloletú vo svojej osobnej starostlivosti nemôže si uzurpovať právo sama rozhodovať o maloletej a len svoje názory a tvrdenia považovať za správne pre maloletú. Súd je toho názoru, že maloletá je už vzhľadom na vek a rozumovú vyspelosť natoľko vyspelá, že je schopná vyjadriť svoj názor. Maloletá neodmietala styk s oprávneným, vadilo jej len čistenie oprávneným. Práve naopak vyjadrila túžbu, aby sa jej oprávnený viac venoval.

Ako už bolo uvedené, pre nariadenie výkonu rozhodnutia je rozhodné obdobie od doručenia výzvy súdu povinnej na dobrovoľné plnenie si povinností a v prípade porušenia povinnosti by sa v zmysle súdnej judikatúry malo jednať o opakované porušenie. Z vykonaného dokazovania mal súd v danej veci za preukázané, že povinná porušila povinnosti vyplývajúce z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, avšak po doručení výzvy bol styk oprávneného s maloletou realizovaný okrem jedného prípadu v súlade s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Súd preto dospel k záveru, že nakoľko sa nejedná o opakované porušenie, v danom prípade nie je možné uložiť pokutu povinnej v zmysle § 273 ods. 1 OSP, ani nariadiť zastavenie vyplácania rodinných prídavkov v zmysle § 273 ods. 2 OSP, keďže zákonným predpokladom nariadenia výkonu rozhodnutia je bezvýslednosť výzvy súdu v zmysle § 272 ods. 3 OSP. Vzhľadom k tomu, že neboli splnené podmienky na nariadenie výkonu rozhodnutia, súd návrh na výkon rozhodnutia zamietol.

Súd pre úplnosť záverom poznamenáva, že v ostatných termínoch styku oprávneného (01. 12. 2013, 09. 02. 2012) s maloletou, ktoré sa nerealizovali pred dorúčením výzvy povinnej na dobrovoľné rešpektovanie rozhodnutia mal súd zo správ ošetrojúcich lekárov preukázané, že maloletá mala nariadenú domácu liečbu. Súd sa stotožnil s tvrdením oprávneného, že nie každá choroba dieťaťa je dôvodom na neuskutočnenie styku s dieťaťom. Súd preto do budúcnosti poznamenáva, že v prípade ochorenia dieťaťa musí ísť o ochorenie s takým priebehom, ktoré reálne znemožňuje styk oprávneného rodiča s dieťaťom. Nemôže sa jednať len o obavu o zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa, ak maloletú odovzdá na styk oprávnenému, ako to uviedla oprávnená pri neuskutočnení styku dňa 01. 12. 2012. V prípade neuskutočnenia styku dňa 09. 02. 2013 mal súd preukázané, že maloletá bola chorá, mala chrípku, kedy podľa názoru súdu je potrebné, aby dieťa bolo v klude na lôžku a nemalo by absolvovať v takom stave prevoz do miesta bydliska oprávneného.

O trovách výkonu rozhodnutia súd rozhodol s poukazom na § 273d OSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov výkonu rozhodnutia, nakoľko výkon rozhodnutia nebol nariadený a trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, v čom je rozhodnutie alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.